

Հովհաննես Թումանյան

Նամանություն

Եթե մի օր, անուշ ընկեր,
Գաս այցելու իմ շիրմին
Ու նորաբույս վառ ծաղիկներ
Տեսնես փրոված չորս կողմին,

Դու չըկարծես, թե հասարակ
Ծաղիկներ են ոտքիդ տակ,
Կամ թե գարունն է այն բերել,
Իմ նոր տունը գարդարել:

Նրանք չերգած իմ երգերն են,

Որ սրտումըս ես տարա,
Նրանք սիրո էն խոսքերն են,
Որ դեռ չասած ես մեռա:

1894